

УРЯД МАЄ ЗВЕРНУТИ ФАРМЕРСЬКІ ПОДАТКИ

ВАШИНГТОН. — Найвищий суд Злучених Держав рішив, що скарг має звернути податки, що він їх побрав на основі закону „про фармерське достроєння”, котрий цей суд недавно тому уневажнив.

Обчислюють, що цих податків уряд дістав на загальну суму 200 мільйонів доларів.

Рішення суду запало цим разом одногосно.

РОЗКРИВАЮТЬ ТАЙНИ ПОЛІТИКИ ПЕРЕД СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ.

ВАШИНГТОН. — В часі переслухання перед сенатським комітетом для амуції розкрито різні тайни політики президента Вільсона перед вступленням Америки до світової війни по стороні альянтів. По якімось часі комітет отямився, що він розкриває річ, які повинні остатися тайною уряду, і пробував викинути з протоколів усі ці факти, але це вже не могло здержати публікації цих фактів, бо новинарські бюро вже підхопили новинки й розіслали їх до газет.

Між іншим розкрито, в яким тяжким положенню знайшовся був президент Вільсон, коли Англія нищила торгівлю Америки з нейтральними країнами Європи всупереч виразно тоді призначеному праву нейтральності держави торгувати, з ким їй подобається. Крім того саме в тім часі Німеччина зробила альянтам пропозицію мира. Рівночасно німецький амбасадор в Америці, граф Бернсторф, домагався від Америки, щоб вона добилася від Англії права везти до Німеччини бавовну хочби для вжитку цивільного населення. Президент Вільсон відносився з підозрінням до графа Бернсторфа.

З одного листа полковника Гавза, головного дорадника президента Вільсона, деякі члени комітету робили висновок, що найвищі урядники Америки ще перед вступленням Америки до війни по стороні альянтів уживали свого урядового впливу для попирання продажу альянтських акцій в Америці.

ЗАТОПИВСЯ КОРАБЕЛЬ.

АСТОРИЯ (Орегон). — Серед страшного гурану, що навістив цю частину Тихого океану, затонув у неділю прибережний торговий корабель „Айова”.

З кораблем згинули всі його моряки, числом 34 люда. Море викинуло на беріг 5 тил. Інших шукають літаки, вислани над місце катастрофи.

Корабель мав 410 стіп довжини. Затонув він у дуже бурливій місці, коло гирла ріки Коломбії.

З міста Консепсьон, у південно-американській республіці Чіле, доносять, що там затонуло рибачке судно з 5 рибачками.

ПРЕДКЛАДАЮТЬ РАХУНОК НА КОШТИ.

ВАШИНГТОН. — Сенатори Гарисон, Бірнес, Стейвер і Кларк внесли проект закону про фінансування виплати бонусів для ветеранів. Проект постановляє, що уряд має видати для виплати бонуса бонди по \$50 і \$100, які ветерани мали би право вимінювати в кождім почтовім уряді, але якими вони не мали би права приватно торгувати.

Один сенатор обчисляє, що на виплату бонуса треба два мільярди доларів.

ЗАМАХ У СУДІ.

ШКАГО. — В справі за земельну власність одного багатого власника землі, Джана В. Кеога, півзваний Кеог з'явився без адвоката та домагався права промовляти у власній обороні. Як суддя Ян Пристальські відкинув правні виводи півзаного, цей не хотів замовкнути, але говорив своє далі. Суддя приказав тоді шерифові, майорові Кинієві забрати півзаного з суду.

Як Кині підійшов до Кеога, цей виняв з кишені маленький автоматичний револьвер та стрілив до шерифа. Шериф упав на місці з кулею крізь серце й умер. Кеог звернувся проти судді та почав до нього стріляти. Та цей упав на землю за балюстраду й кулі застрягли в його кріслі. Публіка кинула на стріляючого й роззброїла його.

Лікарі кажуть, що Кеог несповна розуму.

ХОЧУТЬ ЗАБОРОНИ ДИТЯЧОЇ ПРАЦІ.

САНТІАГО (Чіле). — На Панамериканській Робітничій Конференції постановлено, що всі краї Америки повинні ухвалити в себе закони, які забороняють дітям пониже 16-го року життя працювати в фабриках.

Американський делегат, що виготовив цю резолюцію, подав її як одну з гарантій міжнародного мира.

ІТАЛІЙЦЯМ ІДЕ ПОГАНО.

Навіть з італійських комунікатів видно, що італійські війська в Етіопії трясуть далі зі здобутих позицій одну за одною. Значили перепадувати дощі, а це вже зовсім знищило надії Мусоліні осягнути цього року більші перемоги. Кажуть, що диктатор думає тепер про серйозне замирення і пропонує Лізі Націй новий план. Здається, що поділиться Етіопією з Францією й Англією.

ВИЙШЛИ З ВІЗНИЦІ.

Ісля 7 місяців слідчої в'язниці в Крем'янці вийшли на волю мешканці села Гнидава, повіт Крем'янець, Школяр, Костюк і Тазан, а також мешканець села Тилієвки, Григорій Самчук (брат нашого відомого письменника Уласа Самчука), яких слідча влада обвинувачувала, що вони належать до ОУН і з наказу тої організації весною минулого року в селі Гнидаві підпалили будинки Костюка, підозріваючи його, що служить у поліції конфідентом. Тепер цю справу припинено і всі вони вийшли на волю, просидівши невинно 7 місяців.

ЗАГАДОННЕ ВБИВСТВО В КРЕМ'ЯНЦІ.

Колишній підстаршина поліції, Місяк, звільнений з посади за грошеві зловживання (бракувало щось 40,000 зл.), запросив недавно до себе в гостину почтову службовицю Кичинську і паню Чоловську з 12-літньою донькою. Жінки і дити Місяка тоді дома не було. Що між ними сталося, не відомо, але вранці п. Місякова, повернувшись додому, побачила жалиху картину. На канапі лежали два вже застигли трупи Кичинської і Чоловської, на землі валявся ще теплий Місяк з револьвером у руці. Донька Чоловської, поранена в ногу, втратила притомність. Очунявши, вона оповіла, що Місяк ще з вечора постріляв своїх гостей, а її ранив у ногу, яку потім сам перев'язав. Якийсь час він щось писав, нервово ходив по кімнаті, а нарешті й собі пустив кулю в лоб. Жаліху подія викликала в Крем'янці зрозуміле порушення.

СМЕРТЬ МИТРОПОЛИТА ЕВДОКИМА МЕЩЕРСЬКОГО.

В Москві помер на 67-му році життя митрополит Евдоким Мещерський. Архiepіскоп північно-амер. та алятський від 1915 року, вийшов він у 1917 р. до Москви на всеросійський собор і більше до Америки не вернувся. Після більшовицького перевороту вибрано його митрополитом і назначено предсидником синоду „живої церкви”.

ТРАГІЧНЕ САМОГУБСТВО.

У Варшаві застрелився на вулиці 79-літній Ксаверій Щербінський, бувший власник хемічних заводів у Петрограді і в Києві. Його маєток сконфіскували більшовики. Опинившись у Варшаві в крайній нужді, старушок наложив на себе руку.

ПОБИТТЯ СОЛТИСА.

На днях на весілля в Новосілі коло Підгайців якісь невідомі люди побили заступника солтиса, Василя Харанікевича. Побили його, здається, за те, що перешкоджав молоді в її забаві. Поліція не робить ніяких доходжень.

АВТОМОБІЛІСТ УТОНУВ НА ЛЕДІ НА РІЦІ.

55-літній Колин Смит, бувший капітан тягарової лодки в Селкірк, Ман., утонув у річці, хоч замінив лодку на автомобіль. Він хотів собі скоротити дорогу і пустився автомобілем поперек ріки, але лід заломився і Смит враз з автомобілем утонув на місці, глибоким 15 стіп.

ПРОСТИТУЦІЯ В КРАЇНІ „СОЦІАЛІЗМУ”.

В большевицькій московській офіційній „Ізвестія” советський письменник Ізгоев помістив сенсаційну статтю на тему боротьби з проституцією.

З тієї статті довідуюся, що в столиці „соціалістичного атеїзму”, Москві, на Тверському бульварі крутяться вечорами ціла маса молодих жінок, які продають „любов”. На 1,000 арештованих підчас одної облави проститутки „оказалось” 177 служниць, 97 службовиць державних установ, 57 мужаток, зайнятих у домашньому господарстві, і 5 студенток університету.

Серед цих жінок є ціла маса таких, які хочуть у цей спосіб добути засоби на гарні сукні й шовкові панчішки. Однак існують теж такі, які віддаються проституції, бо змушує їх до цього нужда.

Ізгоев вказує на факт, що серед мужчин, що користуються отою-продажною любов'ю, є ціла маса комуністичних діячів, в тому велика кількість з провідної. Висилають такого добродія до Москви в партійних справах, а він вважає, що побут у столиці треба вишнєвати, щоб добре забавитися.

А так багато балакають большевики про визволення жінки й про нову соціалістичну мораль.

ВИПАДОК У КОСТЕЛІ.

В костелі в Турці місцевий парох після відчитання евангелія енергійно необережно на поруччя амвона і від горючої свічки занявся фелон. Завдяки негайній допомозі кількох приватних мужчин вдалося вогню згасити і парох (ксьондз Кулаківський) вийшов ціло, з незначними попеченнями.

НОВИЙ „ДОМ ЛЮДОВИ”.

В Хлібівцях, перемишлянського повіту, цими днями відбулося посвячення „дому людського”, в якому знайшли приміщення світлиці і склеп кулка рольнічного.

БУЗЬОК І ЦІКАВИЙ ПОЛІЦЯНТ.

Один мадярський фабрикант колосок хотів збільшити запотребування свого виробу. Він збудував на покрівлі гніздо й вистарався правдивого, живого бузьока. Інтерес ішов, бузьок робив своє діло: цікавив і покушів було багато. Та навіть до цього вмішлася поліція: вона підозрівала, що бузьок примушує до виконання своїх функцій, коротко, що його, тримають на шнурку.

Власник підприємства боронився, запевняв, що бузьок добровільно помагає йому в інтересі. Не помогло. Один поліцейський на покрівлю переконався. Бузьок рішучо спротивився недовірливому вмішанню поліції до його приватних справ. Він виліз дозубом кавалок поліцаєвого лиця. Суд присудив за це власника колоскової фабрики на 200 пенгів кари.

СЕНАТОР ДІСТАВ ДВА РОКИ ТЮРМИ.

В Нанаймо, Б. К., відбувся цікавий процес за спроневерення. Обвинувачений був сенатор А. Е. Плянта, що він зжив для себе 700 доларів свого клієнта. Плянта був членом фірми, що збанкрутувала. Між пропалими грішми було 700 доларів, що один клієнт дав Плянті на сплату свого моргеджу. Клієнт зализав сенатора і його арештовано за спроневерення. Не помогло нічого, що Плянта описав вернувшись йому гроші; справа пішла далі. Суд признав сенатора винним і суддя Морісон засудив його на два роки в кримінальному в'язниці.

Якщо сенатор Плянта не зробить відклику і вищий суд не змінить засуду, сенатор має втратити своє місце в сенаті.

БУНТ УЧНІВ ПЕРШОЇ КЛАСИ.

В першій класі державної гімназії ім. Лелевеля у Варшаві відбувалися вибори до класового самоврядування. Господар класу старався вплинути на учнів, щоб до самоврядування вибирали теж одного учня — жиду. Учні заявили, що волюбють не мати самоврядування, а жиду не виберуть.

НАПАД БАНДИТІВ НА ПРИХОДСТВО.

В селі Щепанові під Тарновом напали вечором два бандити з револьверами в руках на приходство. Парох кс. Ян Войтановський сидів при столі і читав газету, дожидаючи вечері. Бандити стероризували його, забрали 500 зл. готівкою, револьвер та два фльоберти і, не доторкнувшись господаря, відійшли спокійно.

САМОХІД НАІХАВ НА ВІЙСЬКО.

На військовий відділ у Торуні наїхав вечором самохід, і тяжко покалічив 11 воїнів, ломлячи їм ноги та руки. Два з них знаходяться в безнадійному стані. Шофер вискокив з авта і втік до сусіднього ботанічного городу, де його зловили. Показалося, що він їхав без світла, причому падав дощ. Самохід є власністю місцевого нотаря.

СКІЛЬКІСТЬ ПТАХІВ У СВІТІ.

Систематичні й терпеливі англійські природники завдали собі труда й обчислили скількість птахів у світі. За обчисленнями, оголошеними у звіті британського уряду дослідів природи, всіх птахів на світі є 7 і пів мільярда.

В Англії, кажуть природники, живе 200 мільйонів птахів. В самім Лондоні є їх 3 мільйони, а в тім числі — 2 мільйони горобців. Взагалі, тих найзвичайніших сірих пташків щораз більше по містах. Зате дуже швидко вигибають солов'ї, перепелиці, а головню куропатки.

ЛЯВІНА.

З гори Юкоп на півострові Коля, недалеко міста Кіровська, скотилася лавина. Вона знищила два поверхові дома, третій дім ушкодила. Негайно зорганізували рятукову акцію; в ній взяли участь 2,000 робітників. Вдалося видобути більшість мешканців зпід снігу. В катастрофі згинули 85 осіб, троє людей померло в лікарні, а 44 жертви катастрофи ще в шпиталі. Призначили комісію для дослідів причин катастрофи й 300,000 рублів для допомоги родинам.

ТРИ СМЕРТНІ ПРИСУДИ У ВАРШАВСЬКИМ ПРОЦЕСІ

ВАРШАВА. — Кореспондент американського часопису „Ди Нью Йорк Таймс” подає, що 13. січня запав присуд, виданий окружним варшавським судом проти 10 українських студентів і двох українських студенток, обвинувачених польською прокуратурою в участі в убивстві міністра Броніслава Перацького в червні 1934 року. Трьох підсудних, а то Стефана Бандеру, Миколу Лебедя і Ярослава Карпинця, засуджено на кару смерти. Першого як краєвого провідника Організації Українських Націоналістів, другого як того, що організував атентат на Перацького, а третього, що фабрикував бомби в Кракові для вжитку українських революціонерів.

З огляду на амністію, яку проголосив уряд, та кара смерти автоматично перемінюється на кару досмертної тюрми.

З інших підсудних засуджено Миколу Климишина і Богдана Підгайного на кару досмертної тюрми. Дарію Гнатківську, наречену Лебедя, на 15 літ тюрми, а трьох інших підсудних на 12 літ тюрми кожного. До них не відноситься амністія. Катерину Зарицьку засуджено на 8 літ тюрми, а всіх інших підсудних на 7 літ тюрми кожного.

В присуді сказано, що підсудних покарано за участь у підготовленні замаху на життя міністра Перацького й за приналежність до Організації Українських Націоналістів (ОУН).

Згідно зі звітом американського кореспондента всі підсудні вислухали читання присуду і вимірення кари в повній спокої. Але як тільки суддя відчитав присуд, Лебедь і Бандера голосно кликнули: „Хай живе Україна!” На приказ судді їх виведено з салі. При відході Лебедь поглянув на Гнатківську й усміхнувся.

Американський кореспондент подає далі, що карна розправа проти українських „терористів” тривала від 18. листопада і була найдовшою розправою, яку коли вели польські суди. Підчас розправи приходило дуже часто до гострих терть між обороною і суддею, що проводив розправу, та прокуратором. Всі підсудні крім двох відмовилися зізнавати польською мовою, домагаючись права зізнавати по українськи. Тим чином втратили можливість себе боронити, бо суддя не допустив зізнань українською мовою. Ті, що зізнали по польськи, себто Малюца і Мигаль, обтяжили своїми зізнаннями своїх товаришів. Підсудних дуже часто силою випроваджували з салі розправ на розказ судді за оклики українською мовою. Оборонців підсудних карано дуже часто гривнями, за кожним разом гривною по 200 або 300 злотих. Карано їх за те, що ставили питання, або давали коментарі, чи аргументували з зарядженнями судді.

Польська суспільність, як каже американський кореспондент, слідувала дуже пильно за тим процесом. І треба признати, що саме польське громадянство дуже подивляло підсудних за їх відвагу і за їх посв'яту в боротьбі за волю України. Найліпший польський актор Александер Зельверович і визначний член урядової партії прийшов до судової салі тому тиждень на сам український Святий Вечір і втався з підсудними. Але й він і більшість поляків є тої думки, що революціонери заслужили на гостру кару.

Кореспондент додає при кінці, що й провідники української партії (УНДО) осудили терор і вбивство як засіб політичної боротьби.

ПОЛЬСЬКИЙ КАТ РОЗКАРОВАНИЙ.

ВАРШАВА. — Польська агенція телеграфічна подає, що супроти цього, що амністія не допускає до виконання кари смерти на тих, що їх тепер засудили чи засудять за злочини, поповнені перед судом 11. листопада 1934 р., кат Бравні вніс подання до уряду, щоб признано йому винагороду за спричинену через те шкоду. Бравні побирав крім платні ще „бонус” у сумі 50 зл. від кожного повішеного.

МОТТА ЗАСТУПНИКОМ ПРЕЗИДЕНТА ШВАЙЦАРІЇ.

ЖЕНЕВА. — Офіор подає, що відомого українця зі своїх виступів проти Советів директора політичного департаменту Мотту вибрано заступником президента Швайцарії. Пригадуємо, що д-р Мотта в осени минулого року в часі дебат у справі прийняття Советів до Ліги Націй був одиницею, що виступив рішучо проти прийняття і зажадав поставити умовою вступу звільнення Советами України й інших загарбаних ними земель.

ВІДКРИТТЯ „УКРАЇНСЬКОЇ ХАТИ” В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ. — Офіор подає про відкриття „Української Хати”, як першої в Парижі установи, в якій українці зможуть сходитися, щоби провести час у родинній атмосфері, а незможні щоб знайшли притулок та дешеву їжу. Посвячення доконав о. Бриндзян при великих сходинах імігрантських різних політичних напрямків та чужих гостей.

"SVOBODA" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПОСЛІДОВНО ПРОВКУЄ

В ч. 6. нашого органу поміщено новинку, затитуловану "Послідовно усувають жидів". Була вона на першій сторінці, в середині, себто, в тій рубриці, де, як відомо, передруковуємо "живцем" новинки з українських часописів. Згадану новинку передруковано з українського старокраєвого народнього часопису, а говориться в ній про положення жидів у Німеччині, а зокрема про бойкот лікарів-жидів з боку німців. При кінці цієї коротенької новинки старокраєвий часопис додає таку завагу: "Вони видно добре їх пізнали". Насувається питання, чим пояснити таку непотрібну завагу?

Як знаємо, в старім краю йде між українцями сильна пропаганда під кличем "Свій до свого", яка змагає до того, щоб піднести українського ремісника, українського бизнесмена, український промисел і українські кооперативи. Йде там також широко закроєна акція, щоб знищити коршми і лихварство, що, як відомо, є головно в жидівських руках. Чи з їх причини, це інша справа. Тут мова про дійсний стан. І ось проти цих змагань українського народу краєва жидівська преса піднесла великий крик. Дійшло було в своїм часі навіть до того, що жидівські кореспонденти почали навіть в англійській пресі подавати брехливі інформації про цей український рух, пишучи про нього як про "українські погроми над жидами в Галичині". Значить, що за границею представляно погроми тими українцями, що держалися клича "Свій до свого". Маючи це на увазі, можна припустити, особливо людині з українськими почуваннями, що той, хто подавав у краєвмі часописі новинку про бойкот жидів у Німеччині, додаючи свою завагу, керувався почуваннями, розпущеною і подраженням, а не холодною розвагою. Оту його завагу перенесено в нас скреслити, бо ж і без того в нас є прийнятий звичай подавати в новинках самі факти без заваг.

Ось таке то сталося. І ось цей випадок, ота завага в старокраєвій українській пресі й у "Свободі" дала право українському часописові, яким рахується "Народна Воля", писати цілу передову статтю і в ній таврувати українську пресу і "Свободу" як "рідних" жидівських погромників, прилюдно зазначати, що "більшість українських робітників і селян, у краю і на імміграції, не погоджуються з погромницькими кличами, які крито-шито пробують перепачувати в пресу деякі українські редактори". Спитаємо: чи може так писати навіть чесний і розумний жид, що знає наш часопис, а хоче бути справедливим? Сумніваємося. Зате погромницький визов, кинений українцем нашої краєвої пресі й "Свободі", треба вважати, говорячи мовою "Народної Волі", або ділом людини, в якій "не всі клепки в голові", хіба яка хоче спровокувати певну частину жидівства і жидівської преси проти "Свободи", а разом і проти української преси в краю як проти жидівських погромників. Тому саме треба отим українським "селянам і робітникам", у яких імени хоче "Народна Воля" говорити, добре знати про цю юдину і провокаційну роботу.

СУД НАД УКРАЇНСЬКОЮ МОЛОДЮ У ВАРШАВІ

ПЕРЕСЛУХУВАННЯ СВИДКІВ.
(З аналітичного часопису "Українські Вісті").

(31)

На запит прокуратора

свідок

відповідає, що він не

здивувався, коли

Мигаль попросив

його допомогти в убивстві.

З черги оповідає

Сеньків

про плянований

замах на со-

ветський консулат. До консу-

ляту ходив свідок у власній

справі, бо хотів виїхати до

СССР. Про те говорив Мигаль,

а той просив його нарисувати

шкіц нутра консуляту

й подати опис особи урядовця.

Свідок зробив те, а крім

того нарисовав тсго урядовця,

з яким балакав. Пізніше

довідався свідок, що саме того

урядовця вбив Лемик.

Дальше знімає, що доробив

печатку до академічної легітимації

для Лемика.

Мигаль не говорив, щоб свідок

прошував собі "албі" в день

замаху на консуляту.

Зпоміж підсудних лізнає

Сеньків Мигаль, Підгайного,

Качмарського й Зарицьку.

Чи Зарицька належала до

ОУН, свідок не знає. Доручення

піти до Бачинського отримав

не від Зарицької, але від

Мигалья.

Далі ставить запити підсудний

Мигаль.

Мигаль: Чи ви пригадуєте

собі, коли я вам дав револьвер?

Сеньків: Ні, не пригадую.

Мигаль: А пригадуєте собі,

що я вам тоді сказав: як зат-
неється мій револьвер, то ти

стріляй.

Сеньків: Так, пригадую собі.

Мигаль: Скільки ви пили,

перед убивством? Бачите, бо

я був тверезий.

Сеньків: Досить.

Мигаль: Чи ви вбили Бачин-

ського разом зі мною?

Сеньків: Я зробив вам при-

ятельську лиску.

Відводили свідки Дмитро

Мирон і Осип Нидза, засудже-

ні на 12 літ за організування

замаху на советський консу-

лят, не хотіли знімавати по

польськи і їх покарано 200 зл.

гривни з заміною на 10 днів

арешту.

Зізнання свідка Сенькова

зробили не так прикре, як не-

смачне враження — зізнань

людини півголова.

На цьому розправу відло-

жено до 12-го грудня, до год.

10-тої рано.

Зізнання комісара Банка.

Оборонець д-р Ганкевич

ставить свідкові запити. Свідок

відповідає, що 15. червня

1934 був на місці вбивства, де

виконував прикази представ-

ників прокуратури. Після за-

маху видав ОНР у Варшаві

летючку і там, здається, була

мова про те, що замах вике-

нали українці. Ревізія й ареш-

ти переведено виключно се-

ред українців.

Зізнання секретаря міністер-

ства.

З черги знімає як свідок

Єжи Стависький, секретар мі-

ністерства внутрішніх справ.

На запит-предсідника свідок

подає, що мін. Перацький

обняв міністерську теку 27.

червня 1931. Проводив регу-

лярний спосіб життя. До міні-

стерства йшов звичайно піш-

ки. З міністерства виходив у

3-тій годині і йшов або домі,

або до "Європейської Кавар-

ни". Дня 15. червня вийшов у

год. 15.10 авто до клубу.

Свідок дізнався в 4-тій годи-

ні про вбивство.

Дальше подає свідок, що

брав участь в останній подо-

рожі міністра по Східній Гали-

чині. На зібранні в львівсько-

го воевси стрінувся міністер

з представниками українськ-

ого громадянства.

Свідок подає, що в день у-

бивства, деє коло 14-тої го-

дини, відібрав телефон від ді-

яча молодих нарсдовців, д-ра

Мосдорфа, який просив авді-

єнції в міністра ще тогож дня.

Свідок відповів Мосдорфові,

що з уваги на зізд воеводів

міністер є занятий і змже

прийняти шойно в понеділок,

або в вівторок чергового тиж-

ня. Мосдорф заявив, що тоді

буде вже запізно.

На запит д-ра Павецького,

чи Мосдорф говорив, що бу-

де запізно по 15-тій годині,

свідок заперече.

Д-р Ганкевич вносить відчи-

тати залучену в актах-реляцію

поліції, що дотичить особи

Мосдорфа.

На дальші запити свідок за-

являє, що Мосдорфа не бачив

в міністерстві, ні в мін. Пе-

рацького.

Прокуратор Желенський вно-

сить, щоб переслухати ще

раз привного на салі ком.

Банка.

Суд годиться на внесок про-

куратора й на запит подає,

що табор, якого д-р Мосдорф

був провідником, видавав шоден-

ник "Штафету". На кілька

днів перед 15. червня 1934

замкнула влада друкарню, де

та газета виходила, й "Шта-

фета" перестала появлятися.

Д-р Ганкевич просить, щоб

суд завізав як свідка інспек-

тора поліції Сітковського на

обставину, що 15. червня 1934

р. Мосдорф зник із Варшави

й досі ніхто не знає, де він

перебуває.

ВНЕСОК ПРОКУРАТОРА.

Прок. Рудницький: Довкруги

питання Мосдорфа й ОНР (О-

буз Наротово-Радикальній. —

Прим. Ред.) повертається ці-

ла низка запитів і витверся

постійний круги, якого цент-

ральним пунктом є Мосдорф.

Слідча влада брала під розва-

гу квестію телефону Мосдор-

фа. Вертатися до першої

точки й обстоювати, що ціле

слідство побудовано не на

ленті, що її знайдено в плащі,

й через те оперте воно на хит-

ких підвалинах, а розправа

може дати зовсім інший ви-

слід, зовсім відмінний від тез

акту обвинувачення, це дійсно

— на мою думку — безпід-

ставне. Це не є справа познак

(профількова); це, справа ви-

разних і сильних доказів. За-

являти, що хтось інший убив,

що замах вийшов з інших

сфер, як доказ того ствер-

дження подавати, що якийсь

шаршина поліції знайшов у

кишені плаща трошки тютю-

ну, — якого в дійсності не бу-

ло — а інший урядовець віді-

брав телефон від Мосдорфа, й

з тих дрібних суперечностей,

недокладностей і фактів сну-

вається далекодучі внески, це

справді недоцільне.

Ми не противимось тсму,

коли йде про те, в якій спосіб

розвивалося слідство, та нехай

буде устійнене, що Мосдорф

у той самий день зник. Мав

для цього свої причини, не

зв'язані з убивством міністра

Перацького. Якжеж можна

допустити, щоб провідник,

голова партії, хотів остерегти

й загрозити в 2-гій годині мі-

ністрові, що коли його не

прийме, то в понеділок буде

„запізно". Замах виконано в

год. 3.30. Якжеж можна було

за півтори години змонтувати

замах чи відкликати викона-

ня замаху? Жалю, що не могу

поперти внеску пана оборонця

Ганкевича, хоч признаю, що

оборона повинна мати якнай-

ширші управління".

Далі прокуратор рішучо

протиставляється тому внескові.

ВІДКИНЕНІ ВНЕСКИ.

Суд цей внесок відкинув.

Д-р Ганкевич вносить тоді,

щоб покликати як свідка

д-ра Мосдорфа, для вияснення

слів, що їх дня 15. червня 1934

р. сказав секретареві Ставись-

кому, що „де буде запізно".

Предсідник заявив, на вне-

сок прокуратора, що так

сформульованого внесення о-

борони не візьме під розвагу

суду.

Тоді д-р Ганкевич просить

ухвали цілого комплексу суду.

Опісля на припрошення

предсідника подав протоко-

лянт, що 36 свідків не зяви-

ся на розправу. Багатою свід-

кам не можна було доручити

визнання, бо невідомо, де вони

мешкають, а інші свідки здо-

жили поланна, де оправдали

свою відсутність.

Прок. Рудницький вносить,

щоб суд відчитав зізнання

тих свідків.

З черги забирають голос

поодинокі оборонці, які на-

стоюють на покликання всіх

свідків а особливо тих, яких

зізнання можуть заважити на

справі.

Прок. Желенський протиста-

вився внескам, кажучи, що о-

бо такого, через що стало бо-

конечне покликання тих свідків.

Д-р Ганкевич мотивує свій

внесок на переслухання як

свідка консуля Штарка зі

Штетина, який нібито ствер-

див, що пакунок, який відіб-

раза Лебедєв німецька полі-

ція, зовсім не був такий са-

мий, як той, що його потім

прислали до Польщі.

Предсідник запитує підсуд-

ного Мигалья, який не має о-

боронця, чи він хоче висказа-

тися щодо спрвадження

свідків.

Мигаль просить спровадити

свідка Онисюка і всіх інших.

В год. 12-тій пішов суд на

нараду, після якої проголоше-

но постанову, котрою відки-

нено всі внески оборони й рі-

шено відчитати зізнання свід-

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ЦЕРКВА, ГОСПОДАРКА І ПОЛІТИКА.

Як доносять ньюйорські газети з понеділка, в багатьох ньюйорських церквах у неділю проповідь дискутувала про теперішнє економічне положення краю та політику уряду.

Недавно тому велике число ньюйорських священиків, проповідників і рабінів видало публічний заклик за знищення в місті так званих „сломів“, себто густо забудованих, густо заселених, негігієнічних, брудних частин міста.

Минулися видно часи, коли людину, що з проповідальниці хочби писнула про економічні справи, вважали за радикала або безбожника. Навіть церква, що впершу чергу вважається покликанню говорити про мораль, говорить про економічні справи й політику. Цим міжнародно признається, що й мораль тісно зв'язана з господаркою й політикою. Що в краю, де господарка й політика недобрі, там і мораль мусить недомогати.

ЦЕРКВА І ПРЕЗИДЕНТ.

Кожний проповідник, що говорив про теперішнє положення краю, говорив теж про політику президента Рузвельта.

Замітно, що поважна більшість заявила за президента Рузвельта. Однак знайшлися теж пару таких, що виступили проти президента Рузвельта, закидаючи йому, що він своєю політикою цує класу проти класу, себто бідних проти багатих.

Отже президента поставлено на одну лавку з соціалістами й більшовиками, що своєю суспільною філософією спирають на засаду боротьби між бідними й багатими.

Президентів Рузвельтові це не першина. Його вже називали соціалістом і комуністом. Пощо це роблено, відомо: називаючи його цим іменем, вороги його програми хотіли скористати з упередження пересічних американців до цих течій. Пощо вживається упередження, теж відомо: на те, щоб люди не розбирали справи розумово, але судили про справу свіими почуттями, своїми нерозумовими упередженнями.

ХТО ВИНУВАТИЙ?

Що президент Рузвельт бере під увагу існування класової боротьби та своєю політикою хоче виплатити на неї, це певна річ. Однак чи винуватий президент за цю боротьбу? Чи викликав він її? Чи скріплює він її?

Чи від того, що він дав допомогу фермерам або отворив нові зарібки безробітним робітникам, стали незможні більше завзяті проти багатих?

Здається, що хвилина застанови вистарчає, щоби прийти до іншого висновку, а саме, що якраз політика президента Рузвельта ослаблює класову боротьбу в Америці, слаблює класову ненависть непосідаючих до посідаючих.

Так принаймні думають соціалісти й комуністи, які вважали би президента Рузвельта своїм приятелем, якщо він скріпляв би класову боротьбу. Що це не погляд самих тільки соціалістів і комуністів, видно зі слів англійських багатських газет, що, як неперічетні до класової боротьби в Америці, не бояться признати, що Рузвельт своєю політикою вдержує рівновагу між класами в Америці.

ЗВИХНЕННЯ ДУМАННЯ.

Обвинувачення президента Рузвельта за класову боротьбу в Америці є прикладом частої помилки в людській думанню. Це ставлення є причинний

зв'язок двох явищ, між якими причинного зв'язку нема.

Існує класова боротьба в Америці — це факт. Існує президент Рузвельт і його політика — це теж факт. Люди, що не люблять президента Рузвельта й класової боротьби, ставлять їх у причинний зв'язок. Мовляв, в Америці класова боротьба через Рузвельта. Або: президент Рузвельт причиною класової боротьби.

ПОГОДА І БАРОМЕТЕР.

Пригадується мені одно сповідання українського письменника Михайла Коцюбинського, в котрім він пише, як то він із сестрою, ще як були дітьми, робили заходи, щоб викликати гарну погоду на день, на котрий була визначена їх пргулька на село.

Діти знали, що старші дивилися на барометр та говорили: „Буде дощ!“ або „Буде погода!“ Барометр показує! З цього діти зробили висновок, що це барометр викликає погду: дає гарну погоду, або дощ. Тому в них виринула думка приневолити барометр дати їм гарну погоду на день їх прогулянки. Вони розвідуються, як це барометр дає дощ чи погду, а побачивши, що на барометрі є показчик, що раз показує на напис „дощ“, другий раз на „погду“, вони вимахують барометром, трясуть ним, штовхають його, щоб тільки показчик показав на „погду“.

У дитячій голові, видно, повстав причинний зв'язок між двома явищами: погодою й показуванням барометра на погду. Їм здається, що погду від того, що барометр показує на погду, а тимчасом це тому барометр показує на погду, що буде погда.

ІДЕ ВІЗ ПЕРЕД КІНЬМИ.

Приклади такого дитячого думання дають не тільки одні діти. Частенько таким способом думають і старші люди.

Атаки на президента Рузвельта за класову боротьбу це один приклад.

Інший приклад бачимо в нападах польського прокуратора на провід української революційної організації за границею як на тих, що викликають на українських землях під Польщею революційний рух.

Що в краю є революційний рух, це факт. Що за границею краю є провід, це факт. Але чи фактом є, що провід викликає рух? Що без провду не було би руху? Польський уряд хоче довести перед чужими державами, що воно так. Усіх поляків він не вспів переконати, але вспів переконати деяких українців. Наприклад клерикальний орган „Мету“.

Ще інший приклад знає історія українського національного руху. Адже й про український національний рух говорили вороги, що це рух, викликаний німецьким чи австрійським урядом.

Отже від чого повстануть народні рухи? Чи може змінити людей за границею краю, або чужий уряд викликати якийнебудь рух, закороєний на ширшу скалу?

ЯКЕ ІХАЛО, ТАКЕ ЗДИБАЛО.

Всі такі аргументи мають багато спільного. В усіх таких випадках є люди, заінтересовані живо в закритті правди. І в усіх них засобом закриття правди є відкидання до фальшивої логіки. В усіх тих випадках пропагандисти чистять на дитячі способи думання тих людей, яких вони хочуть повернути на свій висновок.

Коротко: рахують на людську глупоту.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА за грудень 1935 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
1	391.41	181	126.11
2	475.52	182	158.10
3	215.22	183	30.72
4	93.76	184	12.57
5	91.97	185	96.46
6	97.48	186	72.27
7	235.52	187	28.60
8	209.40	188	48.80
9	141.40	189	11.18
10	216.14	190	13.22
11	83.70	191	119.34
12	135.43	192	113.81
13	61.24	193	113.75
14	18.21	194	34.36
15	70.53	195	53.78
16	38.89	196	47.86
17	137.01	197	44.10
18	10.51	198	144.47
19	209.82	199	8.94
20	129.78	200	141.65
21	40.65	201	41.91
22	90.74	202	37.12
23	102.34	203	379.90
24	38.49	204	16.53
25	80.91	205	404.94
26	115.44	206	84.51
27	164.07	207	23.87
28	67.77	208	81.18
29	138.27	209	44.25
30	32.13	210	169.93
31	95.23	211	48.45
32	6.29	212	355.38
33	38.90	213	41.55
34	132.42	214	26.10
35	96.75	215	48.83
36	241.61	216	391.91
37	149.12	217	247.64
38	21.58	218	116.42
39	9.58	219	204.95
40	160.61	220	329.48
41	140.52	221	29.34
42	243.59	222	86.89
43	34.00	223	219.70
44	41.50	224	227.48
45	20.06	225	29.92
46	193.31	226	65.85
47	56.47	227	39.65
48	57.30	228	126.60
49	61.01	229	125.04
50	52.58	230	166.56
51	178.10	231	218.24
52	142.74	232	101.27
53	148.85	233	302.49
54	147.09	234	73.22
55	34.24	235	157.78
56	67.44	236	75.20
57	119.05	237	22.72
58	276.48	238	114.59
59	98.78	239	57.04
60	265.27	240	263.20
61	182.95	241	61.09
62	25.71	242	45.35
63	120.00	243	34.38
64	269.09	244	206.86
65	7.59	245	84.86
66	48.18	246	106.50
67	79.93	247	76.83
68	34.57	248	41.30
69	102.21	249	22.85
70	528.05	250	202.04
71	83.95	251	97.98
72	114.77	252	28.45
73	25.43	253	18.48
74	40.39	254	208.05
75	158.29	255	10.51
76	73.66	256	
77	181.48	257	
78	49.12	258	
79	238.92	259	
80	185.55	260	
81	24.65	261	
82	23.89	262	
83	253.80	263	
84	19.12	264	
85	53.53	265	
86	294.72	266	
87	42.69	267	
88	175.42	268	
89	153.01	269	
90	130.33	270	
91	192.40	271	
92	94.10	272	
93	46.99	273	
94	479.69	274	
95	105.24	275	
96	278.34	276	
97	212.45	277	
98	256.23	278	
99	46.85	279	
100	64.10	280	
101	166.84	281	
102	9.06	282	
103	36.73	283	
104	533.60	284	
105	64.18	285	
106	40.65	286	
107	26.47	287	
108	52.28	288	
109	107.49	289	
110	71.23	290	
111	139.08	291	
112	159.05	292	
113	140.61	293	
114	62.22	294	
115	112.50	295	
116	40.88	296	
117	81.10	297	
118	168.14	298	
119	19.86	299	
120	37.32	300	
121	352.26	301	
122	23.31	302	
123	179.18	303	
124	253.27	304	
125	76.17	305	
126	58.23	306	
127	159.81	307	
128	214.20	308	
129	55.60	309	
130	79.13	310	
131	40.87	311	
132	120.84	312	
133	106.52	313	
134	25.83	314	
135	57.19	315	
136	156.63	316	
137	499.51	317	
138	28.77	318	
139	57.91	319	
140	31.09	320	
141	105.92	321	
142	7.36	322	
143	60.44	323	
144	457.83	324	
145	158.00	325	
146	12.40	326	
147	245.51	327	
148	68.39	328	
149	190.29	329	
150	41.81	330	
151	104.82	331	
152	90.33	332	
153	27.11	333	
154	77.69	334	
155	210.97	335	
156	35.00	336	
157	181.01	337	
158	60.02	338	
159	44.14	339	
160	83.21	340	
161	32.09	341	
162	144.75	342	
163	271.09	343	
164	132.72	344	
165	66.64	345	
166	199.21	346	
167	24.06	347	

ВІДДАЧА ЗАПЛАТИ

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
373	38.96	383	167.68
374	88.44	384	35.75
375	87.91	385	227.67
376	27.51	386	182.27
377	39.24	387	182.27
378	47.26	388	25.70
379	62.38	389	101.24
380	36.96	390	66.68
381	39.29	391	39.12

3 місячних вкладок нових родів забезпечення \$42,623.91

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	33.31	209	7.6
2	25.84	215	2.1

